

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/241/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200052
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200052.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: MBL, spol. s r.o., so sídlom Pezinská 901/15, Chorvátsky Grob, IČO: 00 681 903, právne zastúpený: Mgr. Ján Polák advokát, so sídlom Miletičova 64, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3741/2013-640 zo dňa 04.11.2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/6/2014-76 zo dňa 28.01.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/6/2014-76 zo dňa 28.01.2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného číslo 3741/2013-640 zo dňa 04.11.2013 v spojení s rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry číslo 600/1778-R/12 zo dňa 14.06.2013 podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 70 € titulom náhrady súdneho poplatku a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 778,29 €, všetko do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry, ktorým prvostupňový orgán uložil žalobcovi povinnosť vrátiť neoprávnenú platbu v celkovej sume 571.970, 57 € spolu s príslušenstvom, z dôvodu odstúpenia od Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku Pôdohospodárskou platobnou agentúrou pre porušenie článku XII ods. 5 Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku číslo TN000680 zo dňa 20. 3. 2009 v

znení dodatkov a z dôvodu porušenia finančnej disciplíny podľa § 31 ods. 1 písm. n) zákona číslo 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon číslo 523/2004 Z.z.).

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Pôdohospodárska platobná agentúra (ďalej aj PPA) je platobným orgánom, ktorej pôsobnosť vymedzuje aj zákon číslo 528/2008 Z.z. V rámci svojej kompetencie dohliada tiež na dodržiavanie finančnej disciplíny dotknutými subjektmi.

V prípade subjektov, ktorým bol zo štátneho rozpočtu poskytnutý nenávratný finančný príspevok, porušenie pravidiel a podmienok, za ktorých boli verejné prostriedky poskytnuté, je považované za porušenie finančnej disciplíny. Pokiaľ bolo dotknutému subjektu preukázané takéto konanie, Pôdohospodárska platobná agentúra uloží odvod vo výške porušenia finančnej disciplíny a penálov vo výške 0, 1 % zo sumy, v ktorej došlo k porušeniu finančnej disciplíny za každý aj začatý deň porušenia finančnej disciplíny do dňa odvedenia finančných prostriedkov vrátane, najviac do výšky tejto sumy.

S poukazom na exekučné záložné právo zriadené na predmet projektu, ktoré existovalo ešte pred uzavretím zmluvy o poskytnutí predmetného príspevku a rozhodnutím správneho orgánu bolo otáznne, či vôbec malo byť rozhodnuté o schválení nenávratného finančného príspevku, a či žiadateľ splňal podmienky pre jeho poskytnutie. Práve existenciu exekučného záložného práva následne považovali správne orgány za dôvod pre vrátenie neoprávnenej platby s konštatovaním porušenia finančnej disciplíny.

Z administratívneho spisu mal súd preukázané a nesporné, že v čase uzavretia zmluvy o poskytnutí príspevku, žiadne ďalšie exekučné záložné právo na majetok, ktorý bol predmetom projektu nepridulo a zo strany žalobcu ako právneho nástupcu pôvodného prijímateľa príspevku, nemohlo dôjsť k porušeniu podmienok zmluvy po poskytnutí nenávratného finančného príspevku a podmienok jeho poskytnutia. Projekt, ktorý bol z poskytnutých príspevkov spolufinancovaný bol úspešne zrealizovaný a splnil svoj účel. Ak nezrovnalosť spočívajúca v existencii exekučného záložného práva na predmete projektu bola jediným dôvodom vydania napadnutých rozhodnutí, tak prvostupňový správny orgán niesol na nezrovnateľnosti podstatný podiel. Predmetné pochybenie by nemalo byť na ťarchu dobromyseľného žalobcu, ktorý nastúpil na miesto prijímateľa príspevku dodatočne.

Súd zároveň pripustil, že žalobca sa dopustil chyby, ak pri svojich troch žiadostiach a čestných vyhláseniach deklaroval, že na majetok, ktorý je predmetom projektu, sa nevedie exekučné konanie. Neoznámenie danej skutočnosti nebolo možné považovať za neúmyselné opomenutie. Bolo potrebné vziať do úvahy, že od uzavretia zmluvy a nástupu žalobcu, ktorý sa stal konečným prijímateľom príspevku na miesto jeho právneho predchodcu sa právny stav nezmenil. S prihliadnutím na splnenie účelu poskytnutého príspevku a úspešnosť z neho financovaného projektu považoval súd prístup správnych orgánov v danej situácii za príliš formalisticky. Podľa názoru súdu, právny formalizmus nemôže prevládať nad materiálnym hľadiskom. Úlohou súdu je nielen rešpektovať právo ale jeho výklad a aplikáciu smerovať k spravodlivému výsledku.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí poukázal na rozdiel medzi predmetom projektu podľa zmluvy a nehnuteľnosťami, na ktoré bolo zriadené exekučné záložné právo. Stavbami, podľa projektu uvedenými v zmluve, bol kravín, silážny žľab, žumpa, prípravovňa, pričom exekučné záložné právo bolo zriadené na stavbe teľatník, kováčska dielňa, vrátnica, sýpka, sklad, sociálna budova, kravíny, senník, maštal', sklad, hala, zemiakareň, čerpacia stanica a ovčín. Túto nejasnosť v predmete porušenia podmienok, za ktorých boli verejné prostriedky poskytnuté, vo svojich rozhodnutiach nevysvetlili žalovaný ani prvostupňový správny orgán. Je podstatné, že zmluva uvádza iné nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom projektu a iné nehnuteľnosti sú uvedené na podkladoch rozhodnutia: LV č.XXX, k. ú. N., Správa o nezrovnalosti č. 1291400298 zo dňa 19.07.2012. Uvedené svedčí o nekvalitnej práci Pôdohospodárskej platobnej agentúry, čo vyvoláva pochybnosť o dostatočnom zaoberaní sa vecou a rozlišovaním medzi nehnuteľnosťami, ktoré boli skutočne predmetom projektu a či skutočne posudzovali nehnuteľnosti, ktorých sa uvedený projekt týkal. Správne orgány bez pochybností nepreukazujú porušenie čl. VII bod

2, 11 a 13 zo strany žalobcu, keď neobjasnili, že nehnuteľnosti uvedené na LV č. XXX, katastrálne územie N. sú nehnuteľnosťami týkajúcimi sa projektu a Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku.

Krajský súd sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal s námietkou žalobcu ohľadom zriadených exekučných záložných práv na nehnuteľnosti, ktoré považoval za nedôvodné. Vysporiadal sa aj s námietkou preklúzie týkajúcej sa možnosti uložiť povinnosť zaplatiť odvod podľa § 31 ods. 14 zákona číslo 523/2004 Z.z., ako aj námietkou zmätočnosti výroku ohľadom použitia neexistujúceho ustanovenia zákona.

O trovách konania rozhodol Krajský súd v Bratislave v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p.

II.

Voči rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom určenej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Tvrdenie súdu, že od schválenia žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku a následného uzatvorenia zmluvy zo dňa 20. 3. 2009 nepridubli na majetok, ktorý je predmetom projektu žiadne ďalšie exekučné záložné práva je nepravdivé a v rozpore s vykonanými dôkazmi. Žalovaný vo svojom rozhodnutí zo dňa 4. 11. 2013 uviedol, že počet zriadených exekučných záložných práv vo výpise z Listu vlastníctva zo dňa 28. 10. 2013 v porovnaní s výpisom zo dňa 3. 12. 2009 bol zvýšený o záznamové listiny za roky 2009 a 2011. Z uvedeného vyplýva, že došlo k zriadeniu nového exekučného záložného práva na majetok, ktorý bol predmetom projektu po uzatvorení danej zmluvy.

Právny názor súdu, podľa ktorého, aj keď sa žalobca dopustil chýb, keď pri svojich troch žiadostiach o platbu v čestných vyhláseniach deklaroval, že na majetok, ktorý je predmetom projektu sa nevedie exekučné konanie sa nejedná o naplnenie skutkovej podstaty porušenia finančnej disciplíny podľa § 31 ods. 1 písm. n) zákona číslo 523/2004 Z.z., pretože poskytnuté finančné prostriedky neboli spreneverené a boli použité na stanovený účel, zakladá precedens, podľa ktorého po predložení nepravdivých a nesprávnych údajov, na základe ktorých dôjde k poskytnutiu finančných prostriedkov z verejných zdrojov, dôjde ich použitím na dohodnutý účel ku konvalidácii nezákonného konania. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/5/2012 zo dňa 18. 4. 2012, v zmysle ktorého trestnoprávna zodpovednosť za trestný čin subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona a za trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 a § 263 Trestného zákona vzniká nielen v prípade, že poskytnuté finančné prostriedky sú použité v rozpore s účelom, na ktorý boli poskytnuté, ale tiež v prípade, že sú nezákonne vylákané poskytnutím nepravdivých, nesprávnych alebo neúplných údajov, a to aj v prípade ich následného použitia na dohodnutý účel. Žalovaný sa z uvedeného dôvodu nemôže stotožniť s názorom, že na naplnenie administratívnoprávnej zodpovednosti za skutkovú podstatu porušenia finančnej disciplíny je nevyhnutné použitie poskytnutých verejných prostriedkov v rozpore s účelom ich poskytnutia.

Vo vzťahu k poukázaniu na špecifikáciu nehnuteľností, ktoré boli predmetom projektu a na ktorých boli zriadené exekučné záložné práva žalovaný uviedol, že v rámci odvolacieho konania nebol predmet projektu sporný, pretože žalobca vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu uviedol, že na niektoré z nehnuteľností, ktoré sú predmetom projektu, boli zriadené exekučné záložné práva. Správny orgán mal preto uvedenú skutočnosť za preukázanú. Okolnosť o existencii záložných práv potvrdil žalobca aj na pojednávaní.

Podľa žalovaného, opakované podávanie čestných vyhlásení deklarujúcich nepravdivé skutočnosti zo strany žalobcu, bolo porušením pravidiel a podmienok, za ktorých boli verejné prostriedky poskytnuté, čím žalobca naplnil skutkovú podstatu porušenia finančnej disciplíny podľa § 31 ods. 1 písm. n) zákona. Cieľom podávania čestných vyhlásení je preukázanie stavu, ktorý platí v čase jeho podania a teda i

zistenie, či v čase podania žiadosti o platbu je na majetok, ktorý je predmetom projektu, vedené exekučné konanie.

Na základe uvedených dôvodov žiadal odvolací súd, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že žalobu zamietne.

III.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a podľa 219 ods. O.s.p., rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Súdy prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu, posúdiac argumentáciu odvolacích dôvodov žalovaného konštatuje, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa len nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.):

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. 3741/2013-640 zo dňa 04.11.2013 v spojení s rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry číslo 600/1778-R/12 zo dňa 14.06.2013.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že dňa 20. 03. 2009 nadobudla účinnosť Zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku číslo TN00080, uzatvorená medzi Pôdohospodárskou platobnou agentúrou a spoločnosťou AGROMER s.r.o. so sídlom Lubina, na základe ktorej bol prijímateľovi poskytnutý nenávratný finančný príspevok vo výške 602.393,45 €, čo predstavuje 50 % z celkových výdavkov na realizáciu predmetu projektu. Predmetom projektu bola modernizácia fariem podľa čl. I. predmetnej zmluvy, pričom modernizácia sa mala týkať hnutelných vecí v rozsahu tabuľky č. 14 ako i modernizácie nehnuteľností, identifikovaných v bode 2.2. zmluvy.

Nenávratný finančný príspevok mal byť prijímateľovi poskytnutý formou refundácie na základe skutočne vynaložených výdavkov, po predložení čiastkových žiadostí o nenávratný príspevok (jedna za kalendárny rok za podmienok podľa čl. V. zmluvy) počas obdobia troch rokov. V čl. VII. boli

zadefinované povinnosti prijímateľa.

Povinnosti konečného prijímateľa spočívali v podmienke, aby spoločnosť nebola v likvidácii, nesmie byť na jeho majetok vyhlásené konkurzné konanie, na majetok, ktorý je predmetom projektu nesmie prebiehať exekučné konanie, pričom tieto skutočnosti je konečný prijímateľ povinný preukázať pri každej podanej žiadosti o príspevok formou čestného vyhlásenia.

Povinnosťou prijímateľa bolo uvádzať platné, úplné a pravdivé informácie ako i informovať Pôdohospodársku platobnú agentúru o vzniku novej skutočnosti a to aj o správnom, súdnom, exekučnom alebo inom konaní súvisiacom s predmetom plnenia ako i každej zmene, ktorá môže mať vplyv na riadne plnenie zmluvy.

Konečný prijímateľ sa zaviazal, že neprevedie podnik alebo časť podniku na inú osobu bez predchádzajúceho písomného súhlasu Pôdohospodárskej platobnej agentúry. Konečný prijímateľ sa zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v prípade porušenia povinností stanovených v zmluve.

Spôsoby ukončenia zmluvy boli stranami dohodnuté v čl. XII, podľa ktorého záväzky zo zmluvy zanikajú po uplynutí piatich rokov od vydania rozhodnutia. K ukončeniu zmluvy pred uplynutím doby trvania záväzkov zo zmluvy môže dôjsť aj písomnou dohodou a odstúpením od zmluvy jednou zo zmluvných strán. S odstúpením od zmluvy bola spojená povinnosť prijímateľa, vrátiť Pôdohospodárskej platobnej agentúre celý vyplatený nenávratný finančný príspevok, vrátane penále. Konečný prijímateľ vzal na vedomie, že každé porušenie zmluvy z jeho strany, možno považovať za porušenie finančnej disciplíny, majúceho za následok aj možnosť ukončenia zmluvy.

Dňa 14. 9. 2009, Zmluvou o predaji časti podniku - živočíšnej výroby, predávajúci AGROMER s.r.o., previedol na žalobcu ako kupujúceho, práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a následne došlo k zmene konečného prijímateľa nenávratného finančného príspevku. Žalobca doručil Pôdohospodárskej platobnej agentúre tri žiadosti o platbu, a to dňa 30. 12. 2010, 30. 6. 2011 a 31. 8. 2011. Vo všetkých žiadostiach žalobca vyhlásil, že na majetok, ktorý je predmetom projektu, neprebíha exekučné konanie.

V spise sa nachádza zmluva o nájme budov uzatvorená medzi Poľnohospodárskym družstvom Lubina a žalobcom dňa 28. 9. 2009, v zmysle ktorej prenajímateľ dal do nájmu žalobcovi stavby využívajúce sa na poľnohospodárske účely, špecifikované v čl. I.

Listom doručeným žalobcovi dňa 16. 2. 2012, odstúpila Pôdohospodárska platobná agentúra od zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Uviedla, že predchádzajúcim listom zo dňa 8. 12. 2011 požiadala žalobcu o predloženie dokladov v súvislosti s exekúciami evidovanými na liste vlastníctva číslo 225. Podľa správneho orgánu, konečný prijímateľ porušil zmluvu podstatným spôsobom, keď uviedol nepravdivé informácie v súvislosti s prehlásením, že na majetok, ktorý je predmetom projektu neprebíha exekučné konanie.

Podaním zo dňa 23. 7. 2012 Pôdohospodárska platobná agentúra vyzvala žalobcu na zaplatenie sumy 571.970,56 € titulom vrátenia neoprávnene poskytnutých peňažných prostriedkov.

Podaním zo dňa 5. 12. 2012 správny orgán informoval žalobcu o začatí správneho konania vo veci vrátenia neoprávnenej platby, žalobca sa k podaniu písomne nevyjadril.

Následne bolo dňa 14. 6. 2013 vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť vrátiť neoprávnenú platbu 571.970,57 € ako i penále z predmetnej sumy vo výške 0,1 % za každý aj začatý deň omeškania. Dôvodom bolo porušenie finančnej disciplíny podľa § 31 ods. 1 písm. n) zákona číslo 523/2004 Z.z. žalobcom, podaním nepravdivých informácií, že na predmete projektu neprebíha exekučné konanie, čo je v rozpore so zápisom na LV č. XXX. Žalovaný prvostupňové rozhodnutie po podaní odvolania žalobcom, napadnutým rozhodnutím potvrdil.

Podľa § 31 ods. 1 písm. n) zákona číslo 523/2004 Z.z., porušením finančnej disciplíny je porušenie

pravidiel a podmienok, za ktorých boli verejné prostriedky poskytnuté.

Podľa ods. 4 a 9, cit. ustanovenia, za porušenie finančnej disciplíny podľa odseku 1 písm. b) sa ukladá odvod vo výške porušenia finančnej disciplíny a penále vo výške 0,1% zo sumy, v ktorej došlo k porušeniu finančnej disciplíny, za každý aj začatý deň omeškania s úhradou uloženého odvodu. Za porušenie finančnej disciplíny podľa odseku 1 písm. c) a d) sa ukladá odvod vo výške porušenia finančnej disciplíny a penále vo výške 0,1% zo sumy neodvedenej v ustanovenej alebo určenej lehote za každý deň prekročenia lehoty na odvedenie finančných prostriedkov až do dňa ich odvedenia vrátane. Ak právnická osoba alebo fyzická osoba sama zistí porušenie finančnej disciplíny podľa odseku 1 písm. b), c) a d) alebo ak sa porušenie finančnej disciplíny podľa odseku 1 písm. b), c) a d) zistí pri výkone kontroly alebo vládneho auditu a právnická osoba alebo fyzická osoba protiprávny stav odstráni alebo odvedie finančné prostriedky vo výške porušenia finančnej disciplíny do dňa skončenia kontroly alebo vládneho auditu, správne konanie sa nezačne.

Odvod, penále a pokutu za porušenie finančnej disciplíny pri nakladaní s verejnými prostriedkami ukladá a vymáha ten kontrolný orgán, auditujúci orgán alebo orgán dozoru štátu, ktorý je oprávnený vykonávať kontrolu, vládny audit alebo dozor verejných prostriedkov v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Odvod, penále a pokutu za porušenie finančnej disciplíny štátnou rozpočtovou organizáciou a štátnou príspevkovou organizáciou alebo za porušenie finančnej disciplíny inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou pri nakladaní s prostriedkami štátneho rozpočtu a s prostriedkami Európskej únie ukladá príslušná správa finančnej kontroly, ktorá ich aj vymáha. Ustanovenie druhej vety sa nevzťahuje na ukladanie a vymáhanie odvodu, penále a pokuty za porušenie finančnej disciplíny prijímateľom pri nakladaní s prostriedkami Európskej únie a s prostriedkami štátneho rozpočtu na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie poskytnutými Pôdohospodárskou platobnou agentúrou, na ktoré sa vzťahuje osobitný predpis. V prípade potreby odvod, penále a pokutu môže uložiť a vymáhať ministerstvo financií.

K poskytnutiu finančných prostriedkov správnym orgánom došlo postupom podľa príslušných ustanovení zákona č. 543/2007 Z.z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka.

V danom prípade dôvodom pre vydanie žalobou napadnutých rozhodnutí bolo konštatovanie správnych orgánov, že žalobca porušil finančnú disciplínu, keď neuviedol pravdivé informácie o zriadení záložných práv a exekučných konaniach na majetok, ktorý je predmetom projektu a na rekonštrukciu ktorého mu boli finančné prostriedky poskytnuté.

Podpora bola žalobcovi poskytnutá za účelom plnenia zámerov podľa čl. 20 písm. b) bod i) Nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, na modernizáciu poľnohospodárskeho podniku z verejného príspevku (čl. 2, bod i).

Podľa čl. 51 Nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, ak príjemcovia, ktorí dostávajú platby podľa článku 36 písm. a) bodu i) až v) a písm. b) bodu i), iv) a v) v dôsledku konania alebo opomenutia, ktoré sa im dá priamo prisúdiť, nedodržia v celom podniku povinné požiadavky ustanovené v článkoch 4 a 5 a prílohách III a IV nariadenia (ES) č. 1782/2003, celková výška platieb, ktoré sa im majú poskytnúť v kalendárnom roku, v ktorom k nedodržaniu dôjde, sa zníži alebo zruší.

Podľa Nariadenia Rady (ES) č. 2988/95 Článok 1 bod. 2. "Nezrovnalosť" je akékoľvek porušenie ustanovenia práva spoločenstva vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho je alebo by bolo poškodenie všeobecného rozpočtu spoločenstiev alebo rozpočtov nimi spravovaných, buď zmenšením, alebo stratou výnosov plynúcich z vlastných zdrojov vybraných priamo v mene spoločenstiev alebo neoprávnenou výdavovou položkou.

Podľa čl. 4, bod 1. cit. nariadenia, je všeobecným pravidlom, že pri akejkoľvek nezrovnalosti sa neprávom získaná výhoda odníme: - povinnosťou zaplatiť alebo vrátiť dlžné alebo neprávom získané

sumy,

Podľa čl. 5, bod 1. Nariadenia, úmyselná nezrovnalosť alebo nezrovnalosť spôsobené nedbanlivosťou môžu mať za následok tieto správne sankcie: a) zaplatenie správnej pokuty; b) zaplatenie sumy väčšej ako sú sumy neprávom získané.

Pred poskytnutím dotácie je žiadateľ povinný akceptovať všetky podmienky, ktoré sú s dotáciou a jej využívaním spojené (pričom tieto podmienky musia byť formulované presne, výstižne a jasne). Príjemca si má byť vedomý rizika, že pri nedodržaní týchto podmienok bude musieť platby vrátiť späť poskytovateľovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa oboznámil so Zmluvou o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, Listom vlastníctva číslo XXX, k. ú. N. a inými v spise založenými dokladmi, preukazujúcimi výkon exekúcie na stavby nachádzajúce sa na predmetnom LV č. XXX. Porovnaním špecifikácie nehnuteľností podľa parcelného čísla pozemku, na ktorom sa nachádzajú budovy, ktoré boli predmetom projektu a na modernizáciu ktorých boli poskytnuté finančné prostriedky (čl. 1, bod 2.2 zmluvy) s LV č. XXX a ďalšími dokladmi, dospel odvolací súd k rovnakému poznatku ako prvostupňový súd, a to, že z nich nevyplýva existencia záložných práv na konkrétne budovy, identifikované v Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku.

Pre poskytnutie príspevku bola stanovená podmienka, aby na majetok, ktorý je predmetom projektu neprebíhala exekúcia, spolu s povinnosťou prijímateľa, aby takúto skutočnosť, ak nastane, oznámil v určenej lehote PPA.

V danom prípade nebolo zo strany správnych orgánov preukázané, že by na konkrétne stavby špecifikované v zmluve exekúcia prebehla, a teda, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu povinností, majúcich za následok odstúpenie od zmluvy s následnou povinnosťou vrátiť príspevok.

V tejto časti sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu.

Záver prvostupňového súdu o nepreukázaní dôvodov na odstúpenie od Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo strany PPA a žalovaného, preto považuje aj najvyšší súd za správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s vysloveným názorom Krajského súdu v Bratislave, podľa ktorého v prípade, ak by v čase od uzavretia zmluvy nepribudlo žiadne ďalšie exekučné záložné právo na majetok, ktorý je predmetom projektu (aj keby v čase uzavretia zmluvy existovalo), nemohlo dôjsť k porušeniu podmienok zmluvy, ktoré boli dané v čase rozhodnutia za skutkových a právnych okolností, ktoré sa odvtedy nezmenili. Uvedený záver by mohol viesť subjekty k účelovému zamlčaniu informácií, ktoré by tvorili prekážku poskytnutia príspevku a využívaniu neoprávnene získaných finančných prostriedkov. Je povinnosťou konečného prijímateľa uvádzať platné, úplné a pravdivé informácie. Nie je spravodlivé poskytovať výhody prijímateľom, ktorí vedome uvádzajú nepravdivé informácie za účelom získania výhody.

Je však spravodlivé, aby subjekt, ktorý nesplnil riadne svoju povinnosť pri uzatvorení zmluvy tým, že uviedol nepravdivé informácie, niesol za takéto konanie následok, spočívajúci minimálne vo vrátení neprávom získaných prostriedkov a príslušného sankčného postihu. Ak dôjde počas zmluvného vzťahu k právnemu nástupníctvu na strane prijímateľa, práva a povinnosti v plnom rozsahu preberá právny nástupca, ktorý je pred uzavretím alebo prebratím akejkoľvek zmluvy, povinný riadne sa oboznámiť so všetkými právami a povinnosťami, ktoré na seba preberá. Nemožno preto súhlasiť s názorom, že ak v čase pred priznaním finančného príspevku existovala okolnosť brániaca poskytnutiu príspevku, o ktorej nebol správny orgán zo strany prijímateľa informovaný, táto by nemala byť na ťarchu dobromyseľného žalobcu, ktorý nastúpil na miesto prijímateľa príspevku dodatočne.

Predmetný rozpor v právnom názore Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky nemá však vplyv na vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/6/2014-76 zo dňa 28. januára 2015, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, je vo výroku vecne správny, a preto ho v zmysle ustanovenia § 246 ods. 1 O.s.p. v spojitosti s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.